

Wšelake powołanje — wšelake wjesele.

(Njedodžělane.)

Ja wěm, ja wěm lóšt rajtarja:
Swoju najlubšu wón při sebi ma;
Wona blyšći so kaž wohniwa škrja
Jom' po boku!

Kak sapaju jej' lubosća!
Kral je sam jeho z njej zaslubował,
Wótcny kraj pak žohnowanje ji dał,
Haj k dobyću!

«Pój, njewjesta ty železna!»
Praji wón, z tobu sym slubowany
A ze přisahu nětk wěrowany
Za wótcny kraj.

Trari, trara! won do pola!
Na kwas nětk trompejta přeprašuje,*
Reja wječorna so přibližuje
Na bitwišću.

Duž božmje nětk cí, Hanka, dam;
Jeli žiwy, čily njebudu twój,
Jeli wjacy tu so njewidzimój,
Měj dobru nóc!

A na mój row sadź róže tři,
Módru, čerwjenu a bělu mi sadź,
Zo z česću prawej b'du pod nimi spać. —
Adej! adej!

* * *

* Variant: Brunačk juž njeměrnny poskakuje.